

Hertugdømmet Holsteen usforandret vedtages af Thinget som Lov."

og tog derefter saaledes til Orde:

Efter at have oplæst Comitébetænkningen, skal jeg kun tillade mig at tilføje et Par Ord. Af den oplæste Comitébetænkning vil det ærede Thing allerede have erfaret Indholdet af Udskæftets første Paragraph og Bl. af 29de Marts 1848, hvilken hin Paragraph tilligter at holde i Kraft indtil videre. Hvad Grundene til Bestemmelsen i denne Paragraph angaaer, da ere de blevne udviklede i Comitébetænkningen, og jeg skal tillade mig at gjensælbe i det ærede Things Erindring, at de findes angivne i Motiverne. Hvad nu for det første Hertugdømmet Slesvig angaaer, da trænger det formeentligt ikke til nogen Opklaring, at det ikke kan tilstedes, at fremmede Varer kunne indføres dersfra hertil som frigjorte, saaledes altsaa at Tolden af disse Varer indgaaer i den holsteenske Toldkasse. Der er neppe heller Noget, der vil mene, at der under de bestaaende Forhold burde være afgiftsfri Indførsel af holsteenske Manufactur-Fabrik- og Haandværksvarer her til Landet. Hvad Hertugdømmet Slesvig angaaer, da stiller Sagen sig vel noget anderledes; men dette Hertugdømmes og Kongeriget Danmarks gjensidige Forhold er ikke nøiere bestemt, og Hertugdømmet Slesvig bidrager Intet til de fælleds Statsforpligtigheder. Intet er da naturligere, end at Tolden af de Varer, der indføres og forbruges her i Landet, ikke kan indgaae i den slesvigiske Toldkasse, men maae indflyde i den Kasse, hvoraf Landets Udgifter bestrides. Hertil kommer endnu, at Toldforholdet mellem Slesvig og Holsteen heller ikke er ordnet, saa at der kunde gives Leilighed herved for Holsteen til at tilegne sig Toldintraderne af en-deel Varer paa Danmarks Beføining. Dette synes nu vel at maatte kunne undgaaes derved, at man fordrede Beviis for, at Tolden virkelig var erlagt i Slesvig. Men der er herved en anden Betænkelse, i det nemlig et saadant Beviis ikke med Sikkerhed kan erhøldes. En stor Deel af de slesvigiske Toldembedsmænd kunne navnlig ikke ansees for paalidelige, og

Regjeringen har ikke troet at turde tillægge deres Attestationer tilstrækkelig Troværdighed. Saaledes seer der da egentlig ikke andet, end hvad der ligefrem følger af den tidligere Lovgivning; thi der har ikke været nogen ubetinget Frihed til at indføre fremmede i Hertugdømmet fortolbede Varer som frigjorte, eller til at indføre Hertugdømmets Fabricata hertil Landet afgiftsfri, men denne Tilladelse har været betinget af, at der blev tilvebragt behørig Legitimation for de indførte Varer. Naar der nu i mange Tilfælde ikke kan erhøldes noget aldeles paalideligt Beviis for, at Varerne virkelig ere fortolbede paa vedkommende Sted, at Fabrikaterne virkelig ere forarbejdede i de Fabrikker, som opgives, saa følger altsaa ogsaa heraf, at den Frihed ikke kan tilstaaes, som var betinget af, at de nødvendige Oplysninger med Sikkerhed kunde erhøldes. Som en yderligere Grund til Forbudet i § 1 er tilføjet i Motiverne, at det „ogsaa kan have den Nytte, at gjøre adskillige slesvigiske Fabrikker og Andre det indlysende, hvad det vil sige for Slesvig at savne Danmark i commerciel og materiel Henseende." Jeg skal i denne Anledning tillade mig at bemærke, at det vistnok er en betydelig Afsetning, som de slesvigiske Fabrikker have havt til Danmark. Der er indført betydelige Quantiteter af Olie, Sukker, uldne og Bomuldsvarer, Jern, Strup, Klude, Cichorie o. s. v., ligesom der ogsaa fra Holsteen er indført meget store Quantiteter, omtrent af samme Slags Varer; dog som Hovedartikler Klude og uldne Varer og ligesledes Sukker. Jeg troer ikke jeg feiler, naar jeg anslaaer Værdien af de vigtigste af de slesvigiske og holsteenske Fabricata, som ere indførte hertil Landet i 1847 til en Sum af mellem 2 og 3 Millioner Rbd. Det er altsaa et betydeligt Afbræk, Hertugdømmerne, navnlig Slesvig, lider med Hensyn til deres Fabrikker, ikke at tale om den Skade, der ogsaa tilføies Holsteen i commerciel Henseende, ved Ophøret af Expeditionshandelen over Kiel. Hvad § 2 angaaer, da skal jeg ikke videre derom yttre mig paa Sagens nærværende Standpunkt. Udvalget har i sin Betænkning udviklet de Grunde, af hvilke den har troet at maatte tilraade denne Paragraph, og jeg skal ikke trætte det ærede